

Україна в міжнародних відносинах

Источник: https://uk.wikisource.org/wiki/Україна_в_міжнародних_відносинах

Сохранено в архиве decolonial.is: 29.07.2026 · файлов в оригинале: 1

<noinclude><pagequality level="3" user="LehBot" /></noinclude><section begin="3"/>Поразка війська князя О. Трубецького спричинила паніку в Москві. За наказом царя Олексія Михайловича було розпочато зведення додаткових укріплень навколо столиці. Однак І. Виговському не вдалося скористатися перемогою — подальші широкомасштабні військові дії стали неможливими через розпочату Юрієм Хмельницьким разом з Іваном Сірком кампанію проти Кримського ханства, що змусило хана Іслам-Гірея та його військо покинути об'єднаний табір і повернутися до Криму.

"Літ".: Соловьев С.М. История России с древнейших времен. — М., 1991, кн. VI, т. 11–12; Горобець В.М. Від союзу до інкорпорації: українсько-російські відносини другої половини XVII — першої чверті XVIII ст. — К., 1995.

{{right|"В.В. Піскіжова."}}<section end="3"/>

<section begin="2"/>"КОНОТОПСЬКІ СТАТТИ 1672" — договір між Гетьманщиною і Московською державою, укладений 27 (17) червня в Козачій Діброві поблизу м. Конотопа Генеральною радою та московськими посланцями — кн. Г. Ромодановським і думним дворянином І. Ржевським. Договір закріплював положення раніше ухвалених Глухівських статей 1669. Водночас К.С.

містили ряд нових положень. Зокрема, гетьман позбавлявся права самовільно (без розгляду справи у військовому суді) віддавати накази про страту й звільнення з посад своїх підлеглих. Обмежувалася самостійність гетьмана у прийнятті зовнішньополітичних рішень (відтоді будь-які зовнішні зносини допускалися тільки після ухвали Ради старшини і відповідного царського указу), в тому числі на зносини з правобережним гетьманом П. Дорошенком (особливо надавати йому підтримку в разі війни проти Речі Посполитої).

Гетьману і старшині заборонялося надавати притулок російським втікачам.

Козацькі посланці не мали права брати участь у переговорах Речі Посполитої з Московською державою відносно справ Гетьманщини, проте цар через своїх посланців мав сповіщати гетьманський уряд про результати таких переговорів. Ліквідовувалися так звані компанійські полки у складі 1 тис. реєстрових козаків, що підпорядковувалися безпосередньо гетьману.

К.С. обмежувалась як влада гетьмана, так і відповідно автономія Гетьманщини, натомість було значно розширено права козацької старшини.

"Літ".: Яковлів А. Українсько-московські договори в XVII–XVIII віках. — Варшава, 1934; Соловьев С.М. История России с древнейших времен. — М., 1991, кн. VI, т. 11–12; Горобець В.М. Від союзу до інкорпорації: українсько-російські відносини другої половини XVII — першої чверті XVIII ст. — К., 1995.

{{right|"В.В. Піскіжова."}}<section end="2"/>

<section begin="1"/>"КОНСТАНТИНОПОЛЬСЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР 1700." Укладений 14 липня між Російським царством й Оттоманською Портою в м. Константинополі (нині м. Стамбул, Турецька Республіка).{{nop}}<section end="1"/><noinclude></noinclude>